

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011002
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118011002.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému V. K., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 9T/29/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného V. K., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný V. K. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 01.08.2017 v presne nezistenom čase po 20.30 hod. v meste Trnava na ulici Mikovíniho, pri zbernom dvore, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s odsúdeným O. E. (právoplatne odsúdený v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava sp. zn. 9T/1/2018) odzadu napadli poškodeného V. K. s úmyslom zmocniť sa jeho vecí tým spôsobom, že V. K. ho najprv udrel drevenou nohou zo stola hranatého tvaru, o celkovej dĺžke cca 60 cm, do zadnej časti hlavy, a keď sa V. K. otočil, tak mu odsúdený O. E. strhol z pleca čiernu koženú tašku zn. Lasocki, v ktorej sa nachádzali tablet zn. ASUS ZenPad 8.0 model 024 (Z380KL), veci a listiny súvisiace s podnikateľskou činnosťou poškodeného, pero a pentelka zn. PARKER, pánska peňaženka zn. GABAARA s osobnými dokladmi, platobná karta A. sporiteľne, kreditná karta, vojenská knižka, všetky doklady na meno V. K. a finančná hotovosť v sume 1100,- €, pričom túto tašku sa snažil V. K. udržať, no následne dostal od obžalovaného V. K. druhý úder opäť drevenou nohou zo stola hranatého tvaru do oblasti hlavy, po ktorom sa ju odsúdenému O. E. podarilo z rúk V. K. vytrhnúť a následne obaja obvinení z miesta činu utiekli na neznáme miesto, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili poškodenému V. K. škodu na majetku vo výške 1.450,- € a zranenia ako otras mozgu, tržnú ranu v temennej oblasti hlavy, tržnú ranu v záhlavovej oblasti hlavy vpravo a pomliaždenie ramena vpravo, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrenie a liečenie v celkovej dĺžke minimálne 2 (dva) týždne.

Za tento zločin okresný súd obžalovaného odsúdil podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci, a to drevenej nohy zo stola hranatého tvaru o dĺžke 60 cm.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne s O. E., nar. XX. XX. XXXX v E., trvale bytom R. XXXX/XX, E., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Želiezovce poškodenému V. K., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom: E. XX, E. škodu vo výške 1.180 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku bol odkázaný poškodený V. K., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom E. XX, Trnava so zvýškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnila jeho obhajkyňa Mgr. Lucia Kučerková. V písomných dôvodoch odvolania namietala správnosť tak výroku o vine ako aj výroku o treste. Obžalovaný sa cíti nevinný za skutok, ktorý mu je kladený za vinu, neprimerane len na celú situáciu zareagoval, keď poškodeného udrel drevenou palicou zo stola, avšak odmieta, že by ho kopal po vzájomnej dohode s odsúdeným O. E.. Na miesto činu ho vylákal O. E. pod zámienkou, že jeho družka M. L. V. je v ohrození, to bol dôvod prečo schmatol drevenú nohu od stola a išiel na miesto, kde ho zavolať E.. Tu zbadal poškodeného a J. M. ako sedí na nejakom chlapovi. Svoju družkou tam nevidel, preto chcel odísť, vtedy sa O. E. vrhol na poškodeného, sotil ho a snažil sa mu ukradnúť tašku, ktorú mal prehodenú cez plece. Poškodený bol opitý, svoje pohyby koordinoval ťažšie, preto s tým E. nemal veľký problém, keď sa mu to podarilo, začal utekať a zakričal aj na M., aby utekala za ním. Poškodený za pozbieral zo zeme, útočil na obžalovaného, lebo si myslel, že má s tým niečo spoločné, preto ho 2-krát udrel drevenou nohou do stola a následne z miesta utiekol. Po skutku sa hneval na O. E., že do čoho ho namočil a on mu hodil na zem 50 Eur. Drevenú nohu od stola mal v kritickom čase so sebou na svoju obranu alebo zastrašenie potencionálneho útočníka resp. na obranu svojej priateľky. S poukazom na rozpory vo výpovediach poškodeného a s poukazom na výpovede J. M. má za to, že zo žiadnych z vykonaných dôkazov nemožno vyvodiť záver, že páchatelia konali po predchádzajúcej vzájomnej dohode, trvá na tom, že bol na miesto činu vylákaný pod zámienkou, že jeho priateľka je v ohrození. Nič netušil o úmysle O. E. zmocniť sa cudzej veci. Svojím konaním nenaplnil zákonný znak trestného činu lúpeže, ktorým je prekonanie odporu za použitia násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Svedectvo J. M. potvrdzuje, že na poškodeného zaútočil až keď bola ona s odsúdeným O. E. na úteku po tom, ako sa O. E. zmocnil tašky poškodeného. Uložený trest považuje za neprimerane prísny, k napadnutiu poškodeného sa priznal, svoje konanie oľutoval, jeho reakcia bola neprimeraná avšak celá udalosť prebehla veľmi rýchlo. Neutekal, stál v šoku a nechápal čo sa deje. Palicou chcel poškodeného len odohnať, ten však bol opitý, zle koordinoval svoje pohyby a tak ho trafil do hlavy. Potom sa otočil a utiekol. S O. E. sa na ničom nedohodol, nevedel o jeho úmysle okradnúť poškodeného a peniaze, ktoré mu po skutku priniesol neboli podielom z lupu, ale mali byť akýmsi ospravedlnením za to, že ho dostal do takejto situácie. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku tak, aby odvolací súd rozhodol o jeho oslobodení spod obžaloby.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného aj obžalovaný zotrvali na písomných dôvodoch odvolania.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu o tom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaní dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti.

Súd I. stupňa vykonal vo veci dokazovanie zamerané na vykonanie všetkých dostupných dôkazov tak, aby bol náležite zistený skutkový stav, následne dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom a vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, dôkazy zároveň vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a to spôsobom, ktorý je logický a zákonný.

Aj krajský súd mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok tak, ako je uvedený vo výroku o vine napadnutého rozsudku. Právna kvalifikácia konania obžalovaného ako zločinu lúpeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona je správna a zákonná, zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania a skutkovej vete rozsudku. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný V. K. spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom tohto konania sa dopustil so zbraňou. Zbraňou sa v zmysle § 122 odsek 2 Trestného zákona rozumie, ak z jednotlivých ustanovení nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Za takúto vec treba nepochybne chápať aj drevenú nohu zo stola hranatého tvaru o celkovej dĺžke 60 cm, tak ako to konštatoval aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 12.06.2019 sp. zn. 6Tdo/12/2019, ktorým rozhodol o dovolaní O. E. (spolupáchateľ obžalovaného K. v danom skutku), proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.09.2018 sp. zn. 6To/65/2018.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd I. stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými sa súd I. stupňa spravoval a vysvetlil svoje zistenia a právne závery. Odvolacie námietky obžalovaného sú vo svojej podstate len opakovaním námietok prednesených už v konaní pred súdom I. stupňa, s ktorými sa tento dostatočne a vecne správne vyporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného vo svojej podstate smerovali len čo do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré navrhol vyhodnotiť inak než súd I. stupňa, avšak krajský súd zistil, že súd I. stupňa vyhodnotil vykonané dôkazy podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. S poukazom na to, že súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku starostlivo a dôsledne, logicky a správne vyhodnotil všetky vo veci kontradiktórnym spôsobom vykonané dôkazy, považoval krajský súd výrok o vine za správny a zákonný.

Pri preskúvaní výroku o treste krajský súd zistil, že aj tento výrok je správny a zákonný. Rovnako ako okresný súd ani krajský súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom sa stotožnil s ustálením priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených aj v odôvodnení napadnutého rozsudku. Zákonný a správny bol aj postup súdu I. stupňa pri ukladaní trestu, keď s prihliadnutím na odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.09.2013 sp. zn. 4T/7/2013 za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, ktoré preukazuje opätovné spáchanie zločinu, správne aplikoval ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona. Okresný súd v odôvodnení rozsudku poukázal na úpravu trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 5 Trestného zákona, pričom je nepochybné, že trest uložil obžalovanému na samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby. Z týchto dôvodov krajský súd nepovažoval uložený trest za neprimeraný. Navyiac krajský súd nezistil ani žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Pretože krajský súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.